

KARTA PRZEDMIOTU**I. Dane podstawowe**

Nazwa przedmiotu	Sztuka konwersacji
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	The Art of Conversation
Kierunek studiów	Dziennikarstwo i komunikacja społeczna
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	Stacjonarne
Dyscyplina	Nauki o komunikacji społecznej i mediach
Język wykładowy	Polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Maria Joanna Gondek
---	---------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
Wykład	30	III	3
Konwersatorium			
Ćwiczenia			
Laboratorium			
Warsztaty			
Seminarium			
Proseminarium			
Lektorat			
Praktyki			
zajęcia terenowe			
pracownia dyplomowa			
Translatorium			
wizyta studyjna			

Wymagania wstępne	Brak
-------------------	------

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C. 1 Zapoznanie studentów z celami i zasadami konwersacji
C. 2 Wskazanie głównych elementów doskonalenia konwersacji
C. 3 Ukazanie sztuki konwersacji jako czynnika budowania warsztatu zawodowego dziennikarza

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Student zna i rozumie w zaawansowanym stopniu wybrane zjawiska dotyczące funkcjonowania sztuki konwersacji	K_W01
W_02	Zna i rozumie funkcjonowanie podstawowych technik i narzędzi sztuki konwersacji	K_W02
W_03	Zna i rozumie w zaawansowanym stopniu funkcjonowanie konwersacji w dyskursie medialnym	K_W03
W_04	Zna i rozumie w zaawansowanym stopniu specjalistyczną terminologię z zakresu sztuki konwersacji	K_W04
W_05	Zna i rozumie w zaawansowanym stopniu różne formy konwersacji, zasady interpretowania technik konwersacji	K_W05
W_06	Zna i rozumie etyczne i społeczne uwarunkowania prowadzenia konwersacji, związanych z zawodową działalnością dziennikarską i promocyjno-reklamową	K_W06
UMIĘJĘTNOŚCI		
U_01	Potrafi wykorzystać posiadaną wiedzę z zakresu sztuki konwersacji do opisu wybranych problemów dyskursu społecznego	K_U04
U_02	Potrafi komunikować się z otoczeniem z użyciem technik konwersacyjnych	K_U05
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

1. Cele, formy i zasady konwersacji
2. Wykorzystanie zasad konwersacji w prowadzeniu różnych form wywiadu
4. Wykorzystanie zasad konwersacji w różnych formatach debat (w tym debata oksfordzka)
5. Zasady konwersacji w prowadzeniu konferencji prasowej
6. Etykieta w konwersacji
7. Czynniki niewerbalne wspomagające konwersację
8. Błędy w prowadzeniu konwersacji

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne (lista wyboru)	Metody weryfikacji (lista wyboru)	Sposoby dokumentacji (lista wyboru)
WIEDZA			
W_01	Wykład konwersatoryjny	Egzamin ustny	Karta egzaminacyjna/protokół
W_02	Wykład konwersatoryjny	Egzamin ustny	Karta egzaminacyjna/protokół
W_03	Wykład konwersatoryjny	Egzamin ustny	Karta egzaminacyjna/protokół
W_04	Wykład konwersatoryjny	Egzamin ustny	Karta egzaminacyjna/protokół
W_05	Wykład konwersatoryjny	Egzamin ustny	Karta egzaminacyjna/protokół
W_06	Wykład konwersatoryjny	Egzamin ustny	Karta egzaminacyjna/protokół
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	Dyskusja	Obserwacja	Karta oceny
U_02	Odgrywanie ról	Obserwacja	Raport z obserwacji
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			

VI. Kryteria oceny, wagi...

Ocena dostateczna:

student posiada w stopniu dostatecznym wiedzę, dotyczącą teoretycznych ujęć z zakresu podstawowych zagadnień związanych z funkcjonowaniem i strukturą sztuki konwersacji, w stopniu minimalnym rozpoznaje formy konwersacji i świadomie planuje zachowania konwersacyjne w świetle poznanych ujęć teoretycznych w stopniu dostatecznym posiada świadomość roli i znaczenia opanowania sztuki konwersacji dla własnego rozwoju zawodowego i odpowiedzialnego kształtowania procesu komunikacji w społeczności

ocena dobra:

student posiada w stopniu dobrym wiedzę, dotyczącą teoretycznych ujęć z zakresu podstawowych zagadnień związanych z funkcjonowaniem i strukturą sztuki konwersacji, w stopniu dobrym rozpoznaje formy konwersacji i świadomie planuje zachowania konwersacyjne w świetle poznanych ujęć teoretycznych w stopniu dobrym posiada świadomość roli i znaczenia opanowania sztuki konwersacji dla własnego rozwoju zawodowego i odpowiedzialnego kształtowania procesu komunikacji w społeczności

ocena bardzo dobra:

student posiada w stopniu bardzo dobrym wiedzę, dotyczącą teoretycznych ujęć z zakresu

podstawowych zagadnień związanych z funkcjonowaniem i strukturą sztuki konwersacji, w stopniu bardzo dobrym rozpoznaje formy konwersacji i świadomie planuje zachowania konwersacyjne w świetle poznanych ujęć teoretycznych w stopniu bardzo dobrym posiada świadomość roli i znaczenia opanowania sztuki konwersacji dla własnego rozwoju zawodowego i odpowiedzialnego kształtowania procesu komunikacji w społeczności

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	30

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
<p>D. Korwin-Piotrowska, Eutoryka. Rzecz o dobrej rozmowie, Kraków 2020.</p> <p>P. Grice, Logika i konwersacja, tłum J. Wojszczyk, "Przegląd Humanistyczny" 1977, z. 6, s. 85-99.</p> <p>O. Annusewicz, Debata oksfordzka – między formatem a treningiem debatowania, w: Sztuka debaty, red. M. Kochan, Gdańsk 2014, s. 150 – 160.</p> <p>L. Lachowiecki, Sztuka zwycięskiej dyskusji, Warszawa 1977.</p> <p>W. Marciszewski, Sztuka dyskusowania, wyd. trzecie rozszerzone o sztukę negocjacji, Warszawa 1994.</p> <p>T. Orłowski, Protokół dyplomatyczny, Między tradycją a nowoczesnością, Warszawa 2015, s. 177-198.</p> <p>D.-W. Alhoff, W. Allhof, Sztuka przekonywania do własnych racji. Retoryka i komunikacja, tłum. P. Włodyga, Kraków 2008.</p> <p>R. Piłat, Drażliwość i krytycyzm. O roli filozoficznej krytyki w kulturze i edukacji „Studia Philosophiae Christianae” 2018, nr 2.</p> <p>Porozmawiajmy o rozmowie. Lingwistyczne aspekty dialogu, red. M. Kita, Katowice 2003.</p>
Literatura uzupełniająca
<p>Krzysztof Szymanek, Sztuka argumentacji. Nowy słownik terminologiczny, PWN, Warszawa 2021.</p> <p>M. Tokarz, Argumentacja. Perwazja. Manipulacja. Wykłady z teorii komunikacji, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Sopot 2006.</p> <p>A. Załazińska, Niewerbalna struktura dialogu. W poszukiwaniu polskich wzorców narracyjnych i interakcyjnych zachowań komunikacyjnych, Kraków 2006.</p> <p>K. W. Vopel, Sztuka opowiadania, sztuka słuchania. Praktyczne wskazówki i ćwiczenia, Kielce 2003.</p> <p>A. Pratkanis, E. Aronson, Wiek propagandy. Używanie i nadużywanie perswazji na co dzień, tłum. J. Radzicki, M. Szuster, Warszawa 2003.</p> <p>Z. Nęcki, Komunikacja międzyludzka, Kraków 2000.</p> <p>S. Adams, W. Hicls, Wywiad dziennikarski, przeł. K. Franek, Kraków 2007.</p> <p>B. Drabik, Językowe rytuały tworzenia więzi interpersonalnej, Kraków 2010.</p> <p>G. Leech, Principles of Pragmatics, London 1983</p> <p>P. Grice, Presupposition and Conversational Implicature [in]: H. Grice, Radical Pragmatics, New York 1978.</p>

